

Hoe citeer ik een tekstkritische editie?

Volgens de APA-regels hoef je een klassiek werk niet op te nemen in je bronnenlijst: ze zijn zodanig algemeen bekend, dat mensen zich er niet ik kunnen vergissen. Geen enkele classicus zal het daarmee echter eens zijn. Er bestaan vaak meerdere edities van hetzelfde werk, die soms zodanig van elkaar verschillen dat het invloed heeft op de betekenis van de tekst. Daarom is het belangrijk om ook duidelijk te maken welke editie je gebruikt hebt.

Omdat er geen APA-standaard bestaat, houden veel classici hun eigen standaard aan. Degene die hier gepresenteerd wordt, is een standaard die erg populair is en die je vaak zult tegenkomen in artikels en boeken die citeren uit klassieke werken.

Deze standaard pas je als volgt toe:

In de tekst

Bij het stukje Latijn dat je in je tekst citeert, zorg je dat in ieder geval de volgende informatie staat: de naam van de auteur, de naam van de auteur, de getallen van het boek, hoofdstuk, paragraaf, regel, vers, afhankelijk van of ze van toepassing zijn. Deze vind je in een kritische editie altijd in de marge (bij Perseus staan ze in het hokje rechtsboven de tekst). Ze zijn niet altijd logisch, maar berusten soms ook op de handschriftelijke traditie. Probeer je daarom altijd te houden aan de manier waarop het in de editie staat.

Deze info is belangrijk, omdat ze vaak hetzelfde is ongeacht de editie. Op deze manier kan iedereen met een editie van het werk makkelijk de tekst zelf opzoeken, ook al hebben ze een volledig ander boek dan jij hebt gebruikt.

Je kunt deze informatie op verschillende manieren verwerken. Je kunt het bijvoorbeeld in de lopende tekst zetten:

Dat Juvenalis dit bedoelt, kunnen we afleiden uit *Saturae X, 201-202*:

*usque adeo grauis uxori natisque sibique,
ut captatori moueat fastidia Cosso.*

Je kunt het ook in haakjes zetten:

Uit zijn eigen werk blijkt duidelijk dat Juvenalis dit bedoelt (*Saturae X, 201-202*):

*usque adeo grauis uxori natisque sibique,
ut captatori moueat fastidia Cosso.*

Tenslotte kun je de informatie nog in voetnoot zetten:

In de *Saturae* blijkt duidelijk dat Juvenalis dit bedoelt:

*usque adeo grauis uxori natisque sibique,
ut captatori moueat fastidia Cosso.*¹

1 X, 201-202

Uit de voorbeelden blijkt ook dat je niet altijd alles hoeft te zeggen: als het bijvoorbeeld duidelijk is dat je het over *Saturae* X van Juvenalis hebt, hoef je dat niet nog eens te vermelden. Wanneer het precies duidelijk is, is nattevingerwerk. Ben je niet zeker, dan kun je beter een beetje te volledig zijn dan niet volledig genoeg.

In de bronnenlijst

Vervolgens vermeld je in de bronnenlijst de editie die je gebruikt hebt. Als iemand de tekst in dezelfde editie wil bekijken als die jij gebruikt hebt, kan hij hier kijken om die editie te vinden.

Voor de gebruikte tekstkritische edities wordt vaak een apart kopje in de bronnenlijst gebruikt.

De referentie maak je als volgt:

Naam schrijver (jaartal uitgave). *Titel uitgave zoals die op het titelblad staat*, ed. Voorletter(s) editor. Achternaam editor. Plaats van uitgave: uitgeverij.

Een voorbeeld:

Juvenalis (1992). *A. Persi Flacci et D. Iunius Iuvenalis Saturae*, ed. W.V. Clausen. Oxford: Clarendon.